

برسالتی

تاریخ: ۱۳۹۴/۰۷/۱۵

کلاس پرونده: ۶۳۸/۹۰

شماره پرونده: ۰۹۰۰۹۹۸۰۹۰۰۰۰۰۰۰۵۲

شماره بایگانی: ۹۰۰۵۹۷

دیویرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۹۴، ۱۴، ۴۳۳۲

تاریخ ثبت: ۱۳۹۴/۱۸/۳

کد پرونده: کد پرونده

سایهت ویژه: سایهت ویژه

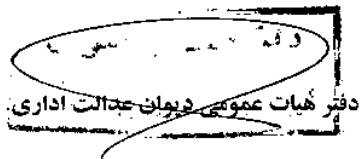
مدیریت محترم کل دیویرخانه شورای نگهبان

با اهداء سلام:

بازگشت به نامه شماره ۴۷۰۴۵/۳۰/۹۱ مورخ ۱۳۹۱/۰۴/۰۳ به پیوست تصویر دادنامه

شماره ۸۱۳ مورخ ۱۳۹۴/۰۶/۳۱ هیئت عمومی دیوان عدالت اداری جهت اطلاع و اقدام مقتضی

ارسال می شود./

تاریخ: ۱۳۸۸

شماره:

پیوست:

فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا
دادنامه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شماره دادنامه: ۸۱۳

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۴/۶/۳۱

کلاس پرونده: ۶۳۸/۹۰

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکی: آقای محمدتقی نثری

موضوع شکایت و خواسته: ابطال کلمه « و نیز جوایز » از بند ۲۲ مصوبه شماره ۷۲۷۸۴ ت ۳۵۷۷۴ ک -

۱۳۸۵/۶/۲۱ وزیران عضو شورای عالی توسعه صادرات غیر نفتی

گردش کار: شاکی به موجب دادخواستی اصلاح بند ۲۲ مصوبه شماره ۷۲۷۸۴ ت ۳۵۷۷۴ ک -

۱۳۸۵/۶/۲۱ وزیران عضو شورای عالی توسعه صادرات غیر نفتی را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته

اعلام کرده است که:

" ریاست محترم دیوان عدالت اداری

با سلام

احتراماً به استحضار می‌رساند اینجانب محمدتقی نثری در سال ۱۳۸۴ به موجب اظهارنامه های صادراتی که

تصویر آنها به پیوست است طبق روال کاری در سال ۱۳۸۴ مقادیری کالاهای مختلف به کشور عراق صادر کرده ام

که به موجب مصوبات هیأت وزیران از جمله ۷۲۷۸۴ ت ۳۵۷۴۴ - ۱۳۸۵/۶/۲۱ استحقاق دریافت جایزه صادراتی را

داشته ام. وزارت بازرگانی (معاونت کمکهای تجاری) به موجب مصوبه فوق‌الاشاره پرداخت جایزه را منوط به داشتن

کارت بازرگانی معتبر در زمان دریافت جایزه مزبور کرده است. چون اینجانب در سال ۱۳۸۴ با کارت بازرگانی

اداری

تاریخ: ۱۳۴۸

شماره:

پیوست:

فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا

دادنامه

معتبر اقدام به صدور کالا کرده ام و به علت مکاتبات عدیده و استعلامهای متعدد غیر ضروری زمان پرداخت تا سال ۱۳۸۹ به طول انجامید لذا به علت مریضی و سن بالا و مشکلات صدور کالا تا سال ۱۳۸۸ بیشتر نتوانستم فعال باشم و لذا کارت بازرگانی من تا تاریخ ۱۳۸۸/۱/۲۰ بیشتر معتبر نبوده است و مصوبه مورد اشاره برای سال ۱۳۸۴ شرط اعتبار کارت بازرگانی را در زمان دریافت جایزه منظور کرده و در هیچ مورد و هیچ سالی چنین شرطی که هیچ توجیه قانونی ندارد و شرعاً هم مصدري ندارد منظور نکرده است و برای صادر کنندگان کالا مثل من چنین مشکلی پیش آمده و چون تمام اقدامات قانونی را انجام داده و مستحق دریافت جایزه بوده و صرفاً به علت مکاتبات عدیده وزارت بازرگانی به تعویق افتاده است و هیچ قصوری از ناحیه اینجانب نبوده لذا تقاضای اصلاح بند ۲۲ مصوبه مزبور و حذف کلمات (و نیز دریافت جوایز و یارانه های صادراتی بوده) می باشم که حق قانونی و شرعی اینجانب رعایت و پایمال نگردد و موجب دلگرمی صادر کنندگان کالا که اهرم اقتصادی کشور می باشد شود. "

متعاقباً شاکی به موجب لایحه ای که به شماره ۵۸۰۰۹۳۵-۱۳۹۰/۸/۲۱ ثبت دفتر هیأت عمومی شده اعلام کرده است که:

" عطف به پرونده شماره ۵۲۱۷۷-۹۰۰۹۹۸۰۹۰۰۰۵۲۱۷۷ و ابلاغیه شماره ۴۶۴-۹۰۵۸۰۰۹۰۵۸۰۰۴۶۴ که در تاریخ ۱۳۹۰/۸/۱۲ به اینجانب ابلاغ شده به استحضار می رساند:

۱- بند ۲۲ موضوع مصوبه ۷۲۷۸۴-۵۳۵۷۷۴-۱۳۸۵/۶/۲۱ با توجه به حکم شرعی قاعده فقهی لاضرر مغایر است و در آن شرع مقدس اسلام هرگز حکمی را مقرر نمی کند که در اجرای آن ضرری در پی باشد.

۲- مصوبه فوق اشاره با توجه به قانون بودجه سال ۱۳۸۴ بند ج ۲ تبصره ۸ که در خصوص یارانه های صادراتی هیچ گونه شرطی معمول نشده و لذا شرط داشتن کارت بازرگانی معتبر در زمان دریافت جایزه صادراتی که همان یارانه صادراتی است در مصوبه فوق اشاره مردود می باشد.

با توجه به مراتب فوق خواستار حذف و ابطال کلمات (و نیز دریافت جوایز) از بند ۲۲ مصوبه شماره

تاریخ: ۱۳۸۰

شماره:

پیوست:

فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا

دادنامه

۷۷۷۸۴/ت/۳۵۷۷۴-۱۳۸۵/۶/۲۱-می باشم."

در پاسخ به شکایت شاکی، معاون امور حقوقی دولت (حوزه معاونت حقوقی رئیس جمهور) به موجب لایحه شماره ۱۳۹۱/۶/۴-۱۵۴۱۶/۸۱۲۶۷ توضیح داده است که:

" ۱- قید داشتن کارت بازرگانی در زمان دریافت جایزه هیچ گونه مغایرت قانونی نداشته و وزیران عضو شورای عالی صادرات با توجه به اصل (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در مقام تعیین شرایط برای بهره مندی صادرکنندگان از جوایز صادراتی چنین شرطی را مقرر داشته و مضافاً این که بند «۲۲» مورد ایراد رئیس مجلس شورای اسلامی قرار نگرفته است.

۲- مفاد قاعده لا ضرر ارتباطی با موضوع مطروحه شاکی ندارد زیرا «عدم تعلق جایزه صادراتی» بر اساس ضوابط و در چارچوب مصوبات قانونی متضمن ضرری نیست و اساساً مدعی به خاطر نداشتن شرایط قانونی صاحب حقی نشده تا تضییع آن و مفهوم ضرر مطرح باشد.

۳- جزء «۲» بند «ج» تبصره (۸) قانون بودجه سال ۱۳۸۴ کل کشور که مورد استناد شاکی قرار گرفته حسب مفاد آن مربوط به «بارانه های صادراتی» است که ماهیتاً موضوعی متفاوت از «جایزه صادراتی» که موضوع بند «۲۲» و مورد نظر شاکی است می باشد.

۴- همان گونه که مستحضرنند اساساً ضوابط پرداخت جوایز صادراتی از اختیارات قوه مجریه است و حکم بند «۲۲» مصوبه مورد ایراد تعارضی با هیچ کدام از احکام قانونی ندارد. علی هذا استدعای رد شکایت شاکی را دارد."

در خصوص ادعای شاکی مبنی بر مغایرت مقرر مقرر با شرع مقدس اسلام، قائم مقام دبیر شورای نگهبان به موجب نامه شماره ۱۳۹۱/۴/۳-۹۱/۳۰/۴۷۰۴۵ اعلام کرده است که:

" رئیس محترم دیوان عدالت اداری

عطف به نامه شماره ۶۳۸/۹۰/ع-۱۳۹۰/۱/۱/۹

موضوع بند ۲۲ مصوبه شماره ۷۷۷۸۴/ت/۳۵۷۷۴-۱۳۸۵/۶/۲۱ هیأت وزیران در خصوص جوایز صادراتی به

تاریخ: ۱۳۸۸

شماره:

پیوست:

فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا

دادنامه

صادر کنندگان، در جلسه مورخ ۱۳۹۱/۴/۱ فقهای معظم شورای نگهبان مورد بحث و بررسی قرار گرفت که خلاف موازین شرع شناخته نشد. "

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۴/۶/۳۱ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

نظر به این که در بند ۲۲ مصوبه مورد اعتراض، پرداخت جایزه صادراتی به داشتن کارت بازرگانی معتبر در زمان تشکیل پرونده و نیز دریافت جوایز و یارانه های صادراتی موکول شده ولیکن در بند ب ماده ۳۳ قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب سال ۱۳۸۳ و جزء ۲ بند ج تبصره ۸ قانون بودجه سال ۱۳۸۴ کل کشور چنین قیودی پیش بینی نشده است، بنابراین عبارت « و نیز دریافت جوایز و یارانه های صادراتی» از بند ۲۲ مصوبه شماره ۷۲۷۸۴ت-۳۵۷۷۴ک-۱۳۸۵/۶/۲۱ وزیران عضو شورای عالی توسعه صادرات غیر نفتی خلاف قوانین پیش گفته و خارج از اختیارات مرجع تصویب مصوبه است و به استناد بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ عبارت مذکور ابطال می شود./

محمدجعفر منتظری

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

چون اصل است

دیوان عدالت اداری

۹۰